

הקב"ה לדוד דוקא על ידי בנו אבשלום, **דְּכַתִּיב**, כמו שכתוב שאמר לו הקב"ה לדוד (שמואל ב יב) **הֲנֵנִי מִקִּים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָא אֹקִימָנָא, בְּגִין דְּאִי יְקוּם עָלֵיהּ בַּר נָשׁ אַחֲרָא, לָא יִרְחַם עָלֵיהּ** אמר רבי יוסי הרי ביארנו שבחר הקב"ה להענישו דוקא ע"י אבשלום בנו כי אם היה מקים עליו אחד מעבדיו לא היה חס על דוד המלך והיה רוצה להרגו. **אָמַר לֵיהּ** אמר לו רבי יהודה, **וְהָא אֲבִשְׁלוּם בְּעָא לְקַטְלָא לְאָבוּי בְּכַמְה עֵיטִין בִּישִׁין** (דב"ר) **עָלֵיהּ, יִתִּיר מִבַּר נָשׁ אַחֲרָא** עדין קשה הדבר כי הרי ראינו שגם אבשלום בנו ביקש להרוג את דוד המלך בכמה עצות ותחבולות רעות יותר מאדם אחר. **אָמַר לֵיהּ לָא שְׁמַעְנָא** אמר לו רבי יוסי אכן לא שמעתי טעם לדבר זה.

דוד המלך לקח את יפת תואר במלחמה לאשה ונענש בבן סורר ומורה **אָמַר לֵיהּ, אֲנָא שְׁמַעְנָא, דְּדוֹד חֲטָא בְּבֵת שְׁבַע סְתָם** אמר לו רבי יהודה לרבי יוסי אני שמעתי טעם לזה שבחר הקב"ה להענישו דוקא בבנו אבשלום שהיא כנגד השכינה הנקראת בת שבע. **אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידְ הוּא, לֵיתִי בְּרָא דְבֵת אֵל נְכָר, וַיִּנְקוּם נִוְקְמָתָא** אמר הקב"ה יבא בן של בת אל נכר וינקום נקמתה, **וּמֵאן אִיהוּ. דָּא אֲבִשְׁלוּם, דְּבַרְהַ דִּיפַת תּוֹאֵר הוּא, מְקַרְבָּא** ומי הוא זה אבשלום שהיה בנה של יפת תואר שלקח דוד המלך במלחמה. **מִכָּאן אֹלִיפְנָא, מֵאן דְּנָטִיל אֶתְתָּא דָּא בְּקַרְבָּא, וְחָמִיד בַּהּ** ומכאן למדנו שכל מי שלוקח אשת יפת תואר

במלחמה וחושק בה, לְסוֹף נְפִיק מְנַה בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה לְבִסוּף יוֹלֵד
 לוֹ מִמֶּנּוּ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה. מֵאֵי טַעַמָּא בְּגִין דְּעַד כְּעַן, לָא פְּסָקָא
 מְנַה זֹהֲמָא וּמָה הַטַּעַם לִכְךָ וְהִרִי הַתּוֹרָה הַתִּירָה לְקַחַת אֶשֶׁת יִפֹּת תּוֹאֵר אֲלֵא לְפִי
 שַׁעַד עֵתָה לֹא יֵצֵא מִמֶּנּוּ עֵדִין זֹהֲמַת הָעַמִּים שֶׁהִיתָה בָּהּ, וְהָא אֲוִקְמוּהּ וְכִבֵּר
 בִּיאֲרוּהּ בַּגְּמֵרָא (שַׁבַּת קְמוּ). שׁוֹזְהַמַּת הַנַּחֲשׁ הַקְּדֻמוֹנִי פִּסְקָה מִעִם יִשְׂרָאֵל בְּעַמְדָם עַל הַר סִינַי
 אֲבָל הַגְּרִים לֹא פִּסְקָה זֹהֲמַתָּם עַד שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת.

החוטא ולא שב בתשובה חוטא למדרגות יותר גבוהות

רַבִּי יוֹסִי פִּתַּח וְאָמַר, (ישעיה סב) נִשְׁבַּע יְהוָה בְּיָמֵינוּ
 וּבְזֵרוּעַ עֵזוֹ, הָאֵי קָרָא אֲוִקְמוּהּ זֶה הַכְּתוּב כִּבֵּר בִּיאֲרוּהוּ.
 אֲבָל יֵשׁ לְפָרְשׁוֹ עוֹד תָּא חֲזִי, כֹּל זְמַנָּא דְּבֵר נֶשׁ חֲטִי קָמִי
 דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּא וְרָאָה, כֹּל זְמַן שְׂאֲדָם חוּטָא לְפָנֵי הַקְּב"ה, אֵית
 דְּרַגְנָא דְּאִשְׁתְּמוּדְעָא לְעִילָא לְקַבְּלֵי הָאֵי חֲטָאָה יֵשׁ מִדְּרַגָּה
 הַנּוֹדַעַת כִּנְגַד זֶה הַחוּטָא, לְדִיִּנָּא לִיָּה לְבֵר נֶשׁ, וְאַסְתַּכַּל (ס"א
 וְאַסְתַּכַּם) עֲלֵיהּ לְדוֹן אֶת אוֹתוֹ הָאָדָם וּמֵאוֹתָהּ מִדְּרִיגָה מִסְתַּכְלִים עֲלֵיו, אֵי תָב
 בְּתִיּוֹבְתָא שְׁלִימְתָא קָמִי מְאָרִיָּה אִם הוּא שָׁב בְּתוֹבָה שְׁלִימָה לְפָנֵי
 הַשֵּׁי"ת, אֲתַעְבֵּר חוֹבִיָּהּ, וְדִינָא לָא שְׁלֵטָא עֲלֵיו, וְלֹא מְאָטִי
 עֲלֵיו מִתְכַּפֵּר לוֹ חֲטָאוֹ וְהִדִּין לֹא שׁוֹלֵט עֲלֵיו וְאִינוּ מְגִיעַ אֵלָיו. אֵי לָא תָב,
 אֲתַרְשִׁים הֵהוּא חֲטָאָה לְגַבֵּי הַחַוָּא דְּרַגְנָא אֲבָל אִם ח'ז לֹא שָׁב
 בְּתוֹבָה נִרְשָׁם אוֹתוֹ חוּטָא אֲצַל אוֹתָהּ הַמְּדְרִיגָה שֶׁהִיא בְּהוֹד. אוֹסִיף לְמַחֲטִי,

הָא דִּרְגָא אַחְרָא אֲזִדְמָן לְקַבְּלִיהּ, ואם מוסיף לחטוא עוד הרי הוא פוגם למעלה יותר ומדריגה אחרת מזדמנת כנגדו והיא בנצח, וְאַסְתָּכֶם בְּדִרְגָא קַדְמָאָה, כְּדִין בְּעֵינָא תְּשׁוּבָה יִתִּיר, והיא מסכימה על העונש הרשום לו במדת הוד ואז כדי לינצל מהעונש הוא צריך להתאמץ לעשות תשובה יותר חזקה. (ואי לָא תָב) וְאִי אֲוֹסִיף לְמַחְטִי, אֲוֹסִיף דִּרְגָא עַל דִּרְגָא, עַד דְּאֲשָׁלִים לְחַמְשָׁה דִּרְגָין, ואם מוסיף לחטוא עוד הוא מוסיף לפגם עוד במדרגה על מדרגה זו ופגמו מגיע לתפארת וכך הוא מוסיף עוד להרבות בפגם לפי תוספת חטאיו עד שפוגם בכל הה' מדרגות של החג'ת נ"ה.

כאשר פגם במדרגה החמישים בחסד כולם מסכימים על עונשו

כִּיּוֹן דְּאֲתִתְקַן יְמִינָא לְקַבְּלִיהּ, וְאַסְתָּכֶם עֲלִיהּ, וכיון שכבר פגם במדריגה החמישית העליונה שהיא בחסד וגם החסד הוזמן כנגדו והסכים על ענשו. הָא שְׂמָא לָא זְמִינָא, לְאַסְכְּמָא בִּימִינָא, וְלֹא תִפְלָלָא בִּיָּהּ, הרי הה' גבורות שבשמאל מזומנות מיד להסכים עם החסדים שבימין ולהכלל בהם כדי להענישו. כִּיּוֹן דְּשְׂמָא לָא אֲסְתָּכֶם בִּימִינָא, וכיון שהשמאל כבר הסכים עם הימין לעונשו, כְּדִין לָא תִלְיָא בְּתִשׁוּבָה, וְהָא אֲוִקְמוּהּ מאז כבר אינו תלוי עוד בתשובה וכבר ביארוהו החברים, וְכְדִין כִּלְא אֲסְתָּכֶמוּ עֲלִיהּ בְּדִינָא, וְדִינָא שְׂרִיָא עֲלִיהּ, ואז כולם מסכימים על עונשו בדין שנגזר עליו והדין שורה עליו.

חמש אצבעות ימין משולבות עם חמש אצבעות שמאל סימן שהדין שורה על האדם

וְכַד דִּינָא אִשְׁתְּלִים וְשִׁרְיָא עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ, כְּדִין

אַסְתְּיִים וכאשר הדין נשלם ושורה על האדם אז נגמר הדין **וְאִתְתְּקִנוּ**

אַצְבָּעָאן חֲמִשׁ בְּגוֹ חֲמִשׁ, יְמִינָא בְּשִׁמְאֵלָא ונתקנים האצבעות

חמש של הימין שהם ה' חסדים משולבות עם חמש של השמאל שהם ה' גבורות,

לְאַחְזָא דְּהָא כֻּלָּא אִסְתְּכֻמוּ עֲלֵיהּ בְּהֵוֹא דִּינָא, וְיִדְוֵי

מְתִישְׂרָן כדי להראות שכולם הסכימו על אותו החוטא בדין זה וגם ידיו של האדם

כאן בעוה"ז מתיישרות ומשתלבות זו בזו, **לְאַחְזָא מְלָה בְּלָא כּוּוּנָה**

דְּבַר נֶשׁ, וְלָא יִתְכַוֵּן בֵּיהּ להראות את הדבר הזה שימין ושמאל נתחברו

ובאו עליו בדין מחמת עוונותיו אע"פ שזה בלי כוונה ואין הוא מתכוין לשלב אצבעותיו אלא

מאליו הן משתלבות ולכן מבואר בשער המצות (ריש פרשת עקב) שאדם צריך ליזהר שלא

לשלב אצבעותיו ימין ושמאל יחד. **וְעַל דָּא פְּתִיב** ועל זה נאמר בשירת הים כאשר

המצרים טבעו בים, (שמות טו) **יְמִינְךָ יְהוָה נִאֲדָרִי בַּפֶּתַח יְמִינְךָ יְהוָה**

תִּרְעֵץ אוֹיֵב. לְאַתְּפַלְלָא שְׁמָאֵלָא בִּימִינָא, וְאַשְׁלִים

דִּינָא כי גם הימין נכלל בשמאל להסכים על עונשם וכך נשלם הדין, **וְכְדִין הוּא**

קְיִימָא דְּכֻלָּא. וְעַל דָּא, כִּד בְּעָא קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא

לְקִיּוּמָא כֻּלָּא ואז היה קיום והעמדה לעם ישראל ולכן כאשר ירצה הקב"ה לקיים

את העולם ולאבד את הגוים, **פְּתִיב** על אותו זמן כתוב (ישעיה סב) **נִשְׁבַּע**

הלימוד היומי